

דרכי חיים

שיר שאומר הכל

עוד שיר של יזהר כהן
ונורית הירש כובש בפערה...
קואופרטיב לתחבורה

לדובר קואופרטיב דן יש דאגה אחת מתמדת: איך לשמח את חברי הקואופרטיב ולשבור את שיגרת הנהיגה המעייפת. מה עשה? ראשית, החליט להנהיג פעם בשנה, "יום דן", משהו כמו יום העצי מאות, או יום הצנחנים, או יום ירושלים, או יום השיריון, רק יותר קטן, שנית, החליט להפוך את היום הזה למשהו חגיגי באמת. לכן הזמין אמנים, שכר להקות והקים מיוזגונים. ושלישית, החליט ללוות את כל השימחה הזו בחלוקת שי למשי תהלים — בעיקר לצעירים שבהם — בצור רת תקליט מיוחד.

ואם כבר תקליט, חשב הדובר, אהרון שגיא, למה שלא יהיה זה הימנון דן? לכן פנה לדן אלמגור, כדי שיחבר לו מילים.

"מיוצרך מבוקש" אלמגור, שהוא חרוז מהיררכיתבה, חיבר שיר והביאו לאישור הדובר, "לא לא!" פסק שגיא, "אני זקוק למשהו יותר פשוט ויותר עממי".

למחרת חזר אלמגור והביא מילים חד-שות: "בואו נשיר בקול גדול / בואו נשיר מבלי לחדול / בואו נשיר כולנו / שיר שכולו שלנו / שיר שאומר הכל".

הדובר קרא — ואישר. אך כדי שהמילים ייהפכו להימנון חסרו עדיין מלחין ומבצע. פנה שגיא לנורית הירש — וקיבל מנגינה. דיבר עם יזהר כהן — וקיבל הסכמה.

חלפו עוד כמה ימים, והתקליט היה מוכן. הוא נערם בערימות במשרדי הקר אופרטיב, אך לא כבש בסערה, כמצופה, את ציבור הנהגים, ולוותרים וטפס. הדור בר נעצב אל ליבו וחשש מכישלון.

זה היה לפני חודש ימים. בינתיים טיפסו הזמר והמלחינה אל פיסת גת האירוויזיון עם האביבניבי שלהם, והימנון דן הפך למיוצרך מבוקש. ערימות התקליטים נעלמו.

ראה הדובר כי טוב — והתעודד. הימנון הקואופרטיב הפך לגינגל, המושמע מעל גלי האתר מדי יום ביומו, והחל מהשבוע הוא יושמע גם בבתי-הקולנוע, כמנגינת רקע לסרטון פירסומי, של דן כמובן.

מי שלא ראה בימים אלה את אהרון שגיא לא ראה דובר שמח מימיו. הוא הולך לו כל היום ומפזם: "בואו נשיר אותו עכשיו / בואו נחמא ביחד כף / יחד נשיר כולנו / זהו השיר שלנו".

מישטרה

צויה פנש לכל עת

האם מערימה המישטרה

על שופטי בתי-המישפט

בעת הוצאת צויה-החיפוש?

מרדכי לייבוביץ עמד לשוב לביתו. הוא נשא בידיו שני סלים עמוסי ירקות שקנה בשוק הכרמל, לפתע נעצרה לידו ניידת מישטרה, ואחד מאנשיה קרא שבמו. לייבוביץ ניגש לניידת, והשוטרים ערכו חיפוש על גופו ובכליו. הוא התרגש במיוחד, מאחר שהוא בעל עבר פלילי עשיר, בעיקר בתחום הכייסות. השוטרים זיהו אותו בנקל, והוא לא הופתע. כשלא נמצא ברשותו של לייבוביץ דבר חשוד, החליטו השוטרים לסור לביתו שבבת-ים, ולערוך חיפוש גם שם.

צו מואלתר. אלא שבשלב זה התנער לייבוביץ משלוותו. כבעל עבר פלילי הוא הכיר את החוק, האומר שעל-מנת לבצע חיפוש בדירתו של חשוד יש צורך בצו חיפוש חתום בידי שופט. ללא צו כזה אין המישטרה יכולה לערוך את החיפוש.

מייד אחרי שהגיעה כל החבורה לדירתו של לייבוביץ התקשר הלה עם פרקליטתו, עורכת-דון גירה לידסקי, וסיפר לה את מה שהתרחש.

על מה שאירע בהמשך כתבה עורכת-הדון לידסקי, במכתב-תלונה ששיגרה בשבוע שעבר למפקל המישטרה חיים בתורי וליועץ-המישפטי-למשלה אהרון ברק: "שוחחתי טלפונית עם אחד מאנשי המישטרה שהיו בבית, ושאלתי במה הם חושדים בלייבוביץ, והלה השיבני כי הוא

חשוד בכייסות באופן כללי. שאלתי אם ראו את לייבוביץ מנסה לכייס, או מגלה סימנים כלשהם כאילו כוונתו לעשות כן, והלה השיבני שלא — אלא שלייבוביץ מוכר להם והחשד הוא באופן כללי. שאלתי את השוטר אם יש בידו פקודת-חיפוש חתומה כדין, והוא השיב בשלילה. הודעתי לשוטר, וכן ללייבוביץ, שיש התנגדות לערוך את החיפוש...

"אחרי הסירוב נותרו שני אנשי-מישטרה בביתו של לייבוביץ, מן הסתם כדי לשמור על אשתו וילדיו הקטנים, ואילו השניים האחרים לקחו אותו לתחנת-המישטרה ברחוב דיונגוף בתל-אביב.

"כשהגיעו לתחנה נכנסו השוטרים, לי דיברי לייבוביץ, לאחד החדרים, ויצאו כעבור מיספר דקות כשבדיהם פקודת חיפוש חתומה בידי שופט, ויצאו עימו שוב לביתו לשם עריכת החיפוש. החיפוש

פרקליטה לידסקי
חלונה חמורה

בוצע, ומבצעו הפכו את ביתו של לייבוביץ על פיו, תוך שהם מעירים הערות מעליבות כגון: יש לכם טלוויזיה ציבעונית! סידרתם לכם בית יפה — על חשבון אחרים, ועוד הערות בנוסח זה.

"כייסות באופן כללי". "לאחר שלא נמצא בבית דבר, השאירו אנשי-המישטרה את לייבוביץ בביתו. הוא אף לא הוזמן למישטרה לצורכי הקירה כלשהי, וכי מה יש באמת לחקור בנושא, כייסות באופן כללי? לייבוביץ נותר בביתו החפוף, עם ילדיו הקטנים ואשתו הנמצאת בחודשי הריון מתקדמים ואשר החלה מרגישה ברע עקב האירוע הזה".

אחרי הצגת העובדות ביקשה עורכת-הדון לידסקי, המפכ"ל שיברר מיספר דברים תמוהים שבאו לידי ביטוי בהתנהיגות השוטרים. היא כתבה: "אני פונה אליך, אדוני, מאחר שמן הראוי שתובדות אלו תיבדקנה והאחראים להן יתנו את הדיון למעשיהם: מהו, חשד בכייסות באופן כללי? באיזו זכות נשאר שני שוטרים בבית מרשי ומהיכן הוקנתה להם זכות החדירה לתחום הפרט וההפרעה לחייו? הכיצד זה יש בידי המישטרה פקודת חיפוש חתומה בידי שופט, כשעה שלשם קבלת פקודה כזו, יש צורך לשכנע שופט שיש יסוד לגילוי חפץ גנוב בבית שבו רוצים לחפש? מן הראוי לציין שבעבירות של גניבה מעל גופו של אדם (כייסות), אין בדרך-כלל טעם בעריכת חיפוש בבית החשוד, ובדרך-כלל אומנם לא נערכים חיפושים כאלה, אלא על גופו של החשוד

(המשך בעמוד 38)

9	8		7	6	5		4	3	2	1		
	14			13		12		11		10		
			19	18		17		16		15		
		23	22				21			20		
	27			26			25			24		
				30				29	28			
					32			31				
37		36		35				34		33		
		42		41		40	39			38		
			47		46	45		44	43			
				50			49		48			
					52		51					
	60	59	58	57		56		55	54	53		
			64		63		62		61			
			69		68	67		66		65		
				73	72			71	70			
								74				
80		79		78				77		76		
		87	86		85		84	83		82	81	
			91			90		89		88		
				96		95		94	93		92	
		103						101	100		99	98
						105						104

מאונך:

1. פגיעות; 5. פחדים גדולים; 10. רצועה;
11. שמא; 13. תאריך בחודש שבט; 14. עבורך; 15. כלייקבול לשמן; 16. ללא סיבה; 18. שן הפיל; 20. לא הם; 21. אבר-השחייה של הדג; 22. ודי בלי סוף; 24. מעונות השנה; 25. הבל; 26. על שמו קרוייה כיכר אתרים; 28. שלא חסר בו דבר; 30. דג; 31. משמש למילוי שמיכות; 32. תא בצמחים מחוסרי-פרחים; 34. עיתונאי; 35. אריס; 38. לא רטוב; 39. כלי במישק השחמת; 41. כמו 11 מאונך; 42. ריקוד מלכותי; 43. מצבת-זיכרון; 45. יחידה בשעה; 47. תנועת-מים; 48. צדע; 50. העניק במתנה; 51. מוקיין; 52. ככה; 54. מונארך; 57. מיקפוק; 61. פודה מפורשת; 62. צמד; 64. מתגורר; 65. לכי לשם; 66. מלשי-עניינים; 67. תרופה; 69. מלחין גרמני (ש"מ); 70. מחבר-הכנסת (ש"מ); 72. כסות לרגל; 74. נוכח; 75. היא יוון; 77. איש-כת; 78. צלל; 81. מכלי המיטבח; 83. כן, באנגלית; 85. מינחה; 86. הריגה מכוונת; 88. מלכסיקון בקר; 89. הרקה משפה לשפה; 91. אות הניצחון; 93. מילת-שלילה; 95. רצון עז; 96. חורר; 98. להבה; 100. אחו; 102. מגיע; 103. יבשה מוקפת ים; 104. מתגשאת; 105. אבן טובה.